

Καταστροφικές λατρείες - Μια παγίδα για νέους

/ [Γνώμες](#)

«Η δίψα για πνευματικές εμπειρίες παίρνει στην εποχή μας μεγάλες διαστάσεις. Σ' αυτή την «ζήτηση» υπάρχει μεγάλη «προσφορά» με αποτέλεσμα να παγιδεύονται κυρίως νέοι άνθρωποι σε οργανώσεις και ομάδες ανθρώπων, οι οποίες μπορούν να χαρακτηρισθούν ως παγίδες θανάτου».

- - Του Σεβ. Μητροπολίτου Καισαριανής, Βύρωνος και Υμηττού κ. Δανιήλ

«Υπάρχουν βέβαια οι γνήσιες πνευματικές εμπειρίες· αυτές που είναι καρπός της εν Αγίω Πνεύματι ζωής του ανθρώπου και προσφέρονται δωρεάν από τον Θεό. Υπάρχουν όμως και οι νόθες, οι οποίες στηρίζονται σε μάταιες ελπίδες, ότι θα οδηγήσουν τον άνθρωπο σε «ανώτερα πνευματικά επίπεδα» και τελικώς διαλύουν την προσωπικότητα του ανθρώπου και συνήθως οδηγούν στον θάνατο και την αυτοκαταστροφή.

Μια τέτοια παγίδα θανάτου ήταν και η καταστροφική λατρεία με το όνομα «Υπέρτατη Πηγή», η οποία οδήγησε στην αυτοκτονία 39 αμερικανούς νέους στην Σάντα Φε της Καλιφόρνιας των Η.Π.Α. το τρίτο δεκαήμερο του Μαρτίου. Οι νέοι αυτοί μας αποχαιρέτισαν πολύ χαρούμενοι κι ευτυχισμένοι, διότι, όπως πίστευαν ματαίως, ήσαν εξωγήινοι και έπρεπε να πεθάνουν για να επιβιβασθούν στο

διαστημόπλοιό τους, το οποίο ακολουθούσε τον κομήτη Χέιλ Μπούμπ και θα τους μετέφερε στον μακρινό κόσμο τους.

Η ομαδική αυτή αυτοκτονία των τραγικών νέων θέτει και πάλιν ενώπιόν μας, ενώπιον όλων μας, το καυτό πρόβλημα των νεοφανών αιρέσεων και καταστροφικών λατρειών, το οποίο ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΜΟΝΟΝ ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΟ ΚΑΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ, για να ασχολούνται μ' α'υτό μόνο οι ποιμένες του λαού του Θεού, είναι συγχρόνως κοινωνικό, ανθρώπινο και υπαρξιακό πρόβλημα, για την αντιμετώπιση του οποίου απαιτείται η συνεργασία πολλών φορέων και παραγόντων.

Τό σύγχρονο διεθνές σκηνικό τῶν αἱρέσεων καί τῆς παραθρησκείας

Οἱ εἰδικοί ἐρευνητές καί μελετητές τοῦ διεθνοῦς σκηνικοῦ τῶν νεοφανῶν αἱρέσεων καί καταστροφικῶν λατρειῶν ἔχουν καταγράψει ὅλες τίς γνωστές ὁμάδες καί ὀργανώσεις, κατατάσσοντας αὐτές σέ δύο μεγάλες κατηγορίες. Σ' αὐτές, οἱ ὁποῖες παρουσιάζουν καί ἐλάχιστα στοιχεῖα χριστιανισμοῦ καί ὀνομάζονται παραχριστιανικές. Καί σ' αὐτές, οἱ ὁποῖες προέρχονται ἀπό ρεύματα καί θρησκείες μὴ χριστιανικές καί ὀνομάζονται ἐξωχριστιανικές.

Καί οἱ πρῶτες, οἱ παραχριστιανικές καί οἱ δεύτερες, οἱ ἐξωχριστιανικές, ἀναλόγως τῶν ἰδιαιτέρων γνωρισμάτων, τῆς δομῆς, τῶν σκοπῶν καί τῶν ἐφαρμοζομένων πρακτικῶν καί μεθόδων τους μποροῦν νά χαρακτηρισθοῦν καί νά καταταγοῦν στίς ἐξῆς ὁμάδες:

α) Τίς «θρησκευτικές». Αὐτές ἔχουν χαρακτήρα θρησκείας. Διαθέτουν ἱεραρχία. Ἔχουν ἑορτές καί τελετές. Ἀκολουθοῦν ἓνα ἰδιαίτερο τυπικό.

β) Τίς «θεραπευτικές». Αὐτές ὑπόσχονται νά θεραπεύσουν τά διάφορα προβλήματα υγείας τοῦ ἀνθρώπου.

γ) Τίς «λατρεῖες αὐτογνωσίας». Ὑπόσχονται τήν αὐτοεξέλιξη, τήν αὐτοπραγμάτωση καί τήν αὐτοσωτηρία τοῦ ἀνθρώπου, τήν γνώση καί τήν σοφία τοῦ Θεοῦ.

δ) Τίς «πολιτικές λατρεῖες». Ἔχουν ἐμφανεῖς ἢ ἀφανεῖς πολιτικούς στόχους.

ε) Τίς «ἐμπορικές λατρεῖες». Πωλοῦν προϊόντα καί ὑπηρεσίες ὑπό μορφήν παρακολουθήσεως Σεμιναρίων, ἐκπαιδευτικῶν προγραμμάτων, Συνεδρίων καί Σεμιναρίων.

στ) Τίς «λατρεῖες τῶν νέων». Ἀπευθύνονται κυρίως στήν νεολαία.

ζ) Τίς «σατανιστικές» ή τίς λατρείες τῶν «τελετουργιῶν καί τῶν θυσιῶν».

Κοινό γνώρισμα ὅλων εἶναι, ὅτι δροῦν μέ προσωπεῖα καί ἀποκρύπτουν τούς ἀληθινούς στόχους τους, μέχρι νά στρατολογήσουν τό θῦμα τους καί νά ἐπιφέρουν ἀλλοίωση τῆς προσωπικότητάς του, ἐπιβάλλουν ἔλεγχο τοῦ νοῦ του καί ἀχρηστεύουν τήν λειτουργία τῆς κρίσεως, σκέψεως καί λογικῆς του. Χρησιμοποιοῦν δέ κάθε μέσο θεμιτό καί ἀθέμιτο, ὥστε νά αἰχμαλωτίσουν τελείως τό δυστυχές θῦμα τους.

Τά αἷτια

Ἡ ἀναζήτηση τῶν αἰτίων, πού ὁδηγοῦν ἕνα ἄνθρωπο καί μάλιστα νέο στήν παγίδα τῶν καταστροφικῶν λατρειῶν, εἶναι μιά ὑπόθεση δύσκολη καί ἐπίπονη. Κάθε μιά περίπτωση εἶναι μιά ἰδιαίτερη περίπτωση νέου, ὁ ὁποῖος κάτω ἀπό διαφορετικές συνθῆκες καί γιά διαφορετικούς λόγους παγιδεύθηκε θανάσιμα σέ μιά τέτοια ὁργάνωση καί ὁμάδα. Ὅλοι ὅμως, ἂν κατορθώσουν ποτέ νά ἐξέλθουν ἀπό τήν ὁργάνωση, εἶναι βαρύτατα τραυματισμένοι καί παρουσιάζουν στήν συμπεριφορά τους τό λεγόμενο «μεταλατρεϊακό σύνδρομο». Εἶναι δέ ἀμφίβολο ἂν τελικῶς θά κατορθώσουν νά συνέλθουν καί νά ζήσουν ἐκτός τῶν εἰδικῶν κέντρων ἀποκαταστάσεως τῆς προσωπικότητάς τους, τά ὁποῖα ὑπάρχουν στό ἐξωτερικό, καί χωρίς νά παρακολουθοῦνται καί νά ὑποστηρίζονται ἀπό ἐξειδικευμένους ἐπιστήμονες.

Ὡστόσο ἀπό τά περιστατικά καί τίς περιπτώσεις, οἱ ὁποῖες ἔχουν ἀντιμετωπισθεῖ, μπορούμε νά ἀναφέρουμε ὡς κυριώτερα αἷτια:

τήν ἀπομυθοποίηση τῆς ἐπιστήμης καί τῆς τεχνικῆς

τήν ἀναζήτηση νοήματος στή ζωή

τήν αὐτονομία τοῦ ἀνθρώπου

τόν ὑπαρξιακό φόβο

τήν ἀνασφάλεια καί τήν ἀβεβαιότητα

τήν πλήξη

τήν δίψα γιά ἀγάπη καί γιά τήν ζεστασιά τῶν ἀνθρωπίνων σχέσεων

τόν πόθο γιά ἀναγνώριση

τήν περιέργεια

τήν διαφήμιση

τήν δίψα για έμπειρίες.

Τέλος δέ, εϋθύνεται καί ή έτερόδοξος θεολογία, ή όποία έκκοσμικεύθηκε καί κατήργησε τήν έπικοινωνία τοϋ ανθρώπου μέ τόν ζωντανό καί άληθινό Θεό. Κήρυξε τόν «θάνατο τοϋ Θεοϋ» καί τελικά σκότωσε τόν άνθρωπο.

Ή άντιμετώπιση

Ή άπειλή τών νεοφανών αίρέσεων καί τής παραθρησκείας σήμερα μελετᾶται καί άντιμετωπίζεται σ' όλόκληρο τόν κόσμο από τήν πολιτεία καί τίς άρμόδιες κυβερνήσεις. Μόνο στήν Ελλάδα μέ τό πρόβλημα άσχολοϋνται ΜΟΝΟ ΟΙ ΠΑΠΑΔΕΣ. Όλες οί χῶρες τής Εϋρωπαϊκῆς Ένώσεως έχουν λάβει προληπτικά μέσα για νά προστατεύσουν τούς πολίτες τους. Τό Εϋρωπαϊκό Κοινοβούλιο μέ Ψήφισμά του από τής 22 Μαΐου 1984 συνιστᾶ στίς Κυβερνήσεις τών μελῶν κρατῶν νά συνεργασθοϋν καί νά έπεξεργασθοϋν συμφωνίες, για νά προστατεύσουν τούς πολίτες από τίς «ένδεχόμενες μηχανορραφίες αϋτῶν τών όργανώσεων καί από τήν φυσική καί ψυχολογική πίεση πού άσκοϋν». Στο θέμα αϋτό έπανήλθε μέ σχετικά Ψηφίσματα. Προσφάτως μέ Ψήφισμά του τής 21ης Φεβρουαρίου 1996 καλεῖ τά κράτη μέλη τής Ένώσεως νά ενημερώσουν τούς πολίτες καί κατά προτεραιότητα τούς νέους για τούς κινδύνους έκ τών σεκτῶν, αλλά καί νά προστατεύσουν τούς πολίτες από τήν άνεξέλεγκτη δράση τών όργανώσεων αϋτῶν.

Στήν πατρίδα μας τό πρόβλημα μελετᾶ καί άντιμετωπίζει μόνο ή Έκκλησία μας. Ή Πολιτεία άδιαφορεῖ. Ή κοινωνία έφησυχάζει μέ τήν σκέψη, ότι άλλοϋ συμβαίνουν μακριά μας αϋτά. Κάποιοι θολωμένοι ψευδοκουλτουριάρηδες λυσοϋν έναντίον τής ποιμαντικῆς τής Έκκλησίας καί έχουν έξαπολύσει άπηνῆ διωγμό έξοντώσεως όσων άσχολοϋνται μέ τό πρόβλημα. Καί οί νέοι αϋτοκτονοϋν, αποχαιρετώντας τόν μίζερο κόσμο μας καί τήν άδιάφορη κοινωνία μας, άφοϋ δέν τούς έδειξαν άγάπη καί ζεστασιά ανθρώπινης συμπεριφορᾶς, άφοϋ δέν τούς έδωσαν νόημα ζωῆς».

«ΛΟΓΟΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΕΙΑΣ ΖΩΗΣ»

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ ΤΟΥ ΤΟΜΕΑ ΟΡΙΟΘΕΤΗΣΗΣ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΠΙΣΤΕΩΣ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟ ΥΠΟ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ, ΒΥΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΥΜΗΤΤΟΥ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Α΄ 2020 – 2021

ΦΥΛΛΟ 4ο – ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2021